

JEŽÍSEK JE ZOMBIE

Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami a před dvěma tisíci let, žil byl Ježíš. Chodil po světě a kázal různé myšlenky – třeba, že když nás oko provokuje k hříchu, máme si ho vyrvat, nebo že kdo nás udeří do pravé tváře, tomu máme navštívit levou. Byl ukřižován, ale – pohádka pokračuje – po několika dnech došlo k vzkříšení. Byl zabit, ale není mrtvý – je tedy nemrtvý: zombie. Sedí v nebi po pravici Boha, všechno vidí a všechno si pamatuje. Kam se hrabou kamery. Jednou se vrátí, udělá zombie ze všech a pak všechny předvolá před soud. Tam nám to všechno spočítá – každý hřích, každý úsměšek, každý mimomanželský sex. Máme se na co těšit, pohádko...

Zatím o sobě Ježíšek-zombie dává vědět o poznání pokojnějším způsobem – jednou za rok chodí a rozdává dětem dárky. Tenhle nemrtvý Ježíšek, který je zároveň nejmocnější bytostí a všudypřítomným bohem, jenž se účastní takřka každé naší činnosti, ovšem nemá mnoho společného se zombii z oné staré pohád-

ky. Jeho právě jméno sice začíná na K, není to ale Kristus, nýbrž kapitál. Nesleduje nás odněkud z nebeských výšin, ale je s námi každý den – pokaždé když pomyslíme na to, z čeho zaplatit nájem a co si „budeme moct dovolit“. Pokaždé, když vstáváme do práce nebo přemýšlíme uprostřed nudy školní lavice, „jak se uplatníme“. Proniká ale i do našeho volného času. Je s námi při každé otázce *za kolik*. Tenhle nemrtvý není žádná pohádka, ale zatraceně živá realita. *Vánoční trhy, adventní nákupy, hodně dárků. Udělejte radost svým blízkým* – v přesně vymezeném čase, každý rok v ten stejný den. Ozdobit stromeček, úsměv na povel a hlavně obdarovat. Každý rok je vánoční čas dobrý k tomu, abychom vdechli trochu života zombii. I z našich dárků čerpá elán k tomu, aby nás mohla buzerovat a kontrolovat celý zbytek roku. Tak hodně úsměvů u stromečku a šup do kapra a bramborového salátu...

CHCETE NÁM VZÍT SVOBODNÉ UNIVERZITY? OBSADÍME JE

Univerzity v evropských městech podstupují reformy, které mají zvýšit flexibilitu a konkurenceschopnost absolventů na trhu práce. Jestliže se reformy nesou v celé Evropě v podobném duchu, odpovědi na ně se diametrálně liší: v Rakousku a posléze v Německu studenti obsadili hlavní auly několika univerzit po celé zemi, okupace probíhají i jinde. V Česku studenti mlčí – dlouhodobě.

Je jenom otázkou času, kdy bude zvolena nová vláda a ministr školství naváže na rozpracované neoliberální reformy, které se snažil prosadit Ondřej Liška. V sázce je autonomie univerzit – například to, že do rozhodování o školách nezasahují firmy.

Letní semestr 2010 a zimní semestr 2010/2011 se jeví pro reformy, ale i pro protesty proti nim jako klíčové. Prozatímní mobilizace proti reformě není příliš úspěšná – paradoxně se do protestu zapojují častěji učitelé (zejména ti mladí) než samotní studenti. Protesty jsou nezbytné – kde hledat inspiraci?

Například v Německu, kde studenti v rámci solidarity s vídeňskými studenty začali v listopadu obsazovat hlavní auly univerzit (tzv. audimax) po celé zemi. Počet obsazených univerzit se vyšplhal na desítky a mnohde trvá doteď. Studenti, ve většině případů bez jakékoli předešlé zkušenosti se sebe-organizováním, jednoho dne vstoupili do audimax a už ji neopustili. Audimax se stala centrem rozhodování dočasných studentských výborů.

Způsoby rozhodování se liší: od modelu se skupinou předáků v čele, hlasováním a principem většiny (univerzita ve Freiburgu), přes menší diskuzní pléna a rozdělení práce do kooperujících skupin (univerzita v Brémách) až po rozhodování na bázi přímé demokracie a aktivizace v ulicích (univerzita v Hamburku). Na mnoha místech se nemohou snést tzv. reformisté, pro které je jedinou otázkou situace studentů a radikálové/autonomové, kteří krizi vysokého školství zasazují do obecnější kritiky kapitalismu.

Tisíce německých studentů zažívají něco nového: přímou spoluzodpovědnost, sebeorganizování a rozhodování, kolektivní život, vlastní kreativitu, skutečně veřejné diskuze, akce v ulicích, ale i policejní brutalitu (např. při vyklizení univerzity v Kolíně nad Rýnem) či zkušenost s razantnějším typem odporu jako je právě obsazení audimax.

Česko zažilo masové studentské protesty naposled před dvaceti lety. Od té doby jakoby se studenti aktivní mimo oficiální struktury (typu akademických senátů) kamsi vytratili. Necháváme si všechno líbit – reformy jsou už ale snad příliš. Je načase se začít organizovat, vytvořit širokou a otevřenou platformu pro studentské boje. Rakouská i německá zkušenost ukazuje, že to jde... takže brzy na viděnou v obsazených aulách?

Jonáš Triangl

SQUATOVÁNÍ NA LAVICI OBŽALOVANÝCH

Třetího prosince byla soudní síň Obvodního soudu pro Prahu 2 natolik přeplněná, že se do ní část zájemců ani nevešla. Někteří z nich venku rozvinuli transparent a vystavili na ulici malé modely squatů z kartonu.

Proti původnímu rozsudku v kauze obsazení domu v Apolinářské ulici 12. září (v rámci Týdne nepřizpůsobivosti) podalo odpor patnáct ze dvaceti tří odsouzených squaterů. Téma přelíčení se neomezila na rozebírání událostí, jež se odehrály na střeše domu v Apolinářské, ale přesahovala i do otázek policejní brutality vůči podpůrné demonstraci, osudů obsazené budovy a v neposlední řadě i zásad squattingu samotného.

„Žijeme v době, v níž se na některé problémy nedá upozornit jinak než dupnutím,“ prohlásila před soudem jedna ze squaterek. Příznačné je, že většina obviněných ve svých výpovědích dávala jasně najevo, že si za svými názory stojí (a to navzdory dotěrným otázkám a povýšeneckým poznámkám soudce). Poněkud s tím kontrastovalo chování zástupkyně firmy spravující bývalý lázeňský dům, která nedokázala ani předložit dokumenty potřebné k tomu, aby u soudu mohla zastupovat poškozenou stranu a na mnohé otázky obhájců odpovídala velmi nepřesně. Na stranu squaterů se postavila i Jana Růžičková z Národního ústavu památkové péče, která před soudem doložila, že stav budovy v Apolinářské se za působení současných vlastníků významně zhoršil a akci 12. září zhodnotila jako „velmi prospěšnou“.

Drastičnost policejního zásahu „dole“ byla motivem, který se objevoval nejen ve výpovědích obžalovaných. Vztahovaly se k němu i otázky vůči svědkům – účastníkům demonstrace a následně policistům, kteří měli zásah na povel. Právě výpovědi policistů byly dobrou – a pro každého potenciálního demonstranta bohužel asi i dost poučnou ukázkou policejní etiky a strategie. Slyšeli jsme lživé popisy údajné agresivní davu, prý řízeného squateru ze střechy pomocí hesel druhu „No pasaran“ (význam tohoto sloganu nedokázal pan major vysvětlit) a přítomní zranění se dozvěděli, že k ránam přišli nejspíš při útoku na policisty. Plukovník Vondrášek s mistrností středověkých scholastiků vysvětlil konání velitelů: „Demonstrace nebyla nahlášena a shromažďovací zákon nikdo z demonstrantů neporušil, tak jsme postupovali podle zákona o policii“. Inu, náročnost reality si někdy žádá pružnost práva. Další jednání bylo odročeno na 7. ledna, kdy se také budou promítat záznamy ze zásahů během demonstrace a uvnitř domu. Kauza i boj pokračují.

Jana Zahide

DESET DNÍ OPOZIČNÍ ARCHITEKTURY

Poslední dobou se lidem mění před očima prostor, v němž žijí. Pár nejmocnějších si v duchu zákona „silnější vyhrává“ představuje svět kolem nás v obří pokladnice pro svůj kapitál, „slabší“ lidi však potřebuje na zednické práce. Jak zařídit, aby se nebouřili? Nabídněte jim „americký sen“, iluzi, že také něco dostanou. Vítejte ve světě přestavěném pro potřeby kapitálu. Jak to však udělat, aby byl váš byt místem k bydlení a ne něčí pokladničkou?

Kritice využívání prostoru kapitalistickou společností byla věnována akce „Ten Days for Oppositional Architecture“, pořádaná berlínskou skupinou An Architektur 12. – 21. listopadu 2009 v newyorském Brooklynu. Skupinu tzv. opozičních architektů si pozvala umělecká organizace Performa.

Skupina An Architektur vydává od roku 2001 stejnojmenný časopis, v němž se zabývá kritikou neoliberální ekonomiky a souvisejících forem prostorové produkce. Během jejich akce bylo možné deset dnů kdykoli zdarma navštívit prostorný prosklený sál v přízemí jedné z mnoha „gentrifikovaných“, tedy zubem kapitalismu poznamenaných budov brooklynské čtvrti Dumbo. Ostatně, těžko tento zub neočekávat v lokalitě nacházející se v místech, kde se setkávají ústí Manhattanského a Brooklynského mostu.

Kousek svobodného prostoru v přízemí, fungující i jako výstava souvisejícího informačního materiálu, každý den poskytoval lidem příležitost konfrontovat situaci s kritikou. Pět večerů a jedno sobotní odpoledne se věnovalo diskusím na konkrétní témata, čtyři večery patřily workshopům, filmovým projekcím, představením či prezentaci neakreditované školy architektury pro veřejnost.

Smršť nekonečných otázek obvykle utnula pauza a zdarma servírovaná, organizátory DIY uvařená večeře. Večer vždy zakončila otevřená diskuse.

Celou událost zahájilo téma dekomodifikace bytové výstavby, představené geografem Jamesem de Filippis, a do praxe uvedené Esther Wang, aktivistkou stojící v čele organizace bojující proti násilí na newyorských Asiitech. Tvrdá je zejména situace v newyorském čínském městě, jehož obyvatelé čelí gentrifikaci, vykořisťování, chudobě, kriminalizaci mládeže, zadržování a deportacím.

Sobotní večer patřil ekonomovi Davidu Kotzovi, který se věnuje analýze kapitalismu a navrhování alternativního modelu: participačního socialismu. Promluvil také Teddy Cruz, architekt, který se zabývá sociálně a kulturně uvážlivou architekturou v kalifornské oblasti styku americké a mexické společnosti.

V pondělí dorazil historik Peter Linebaugh, který společenský ne-respekt k prostoru konfrontoval s ne-respektem k času. Odkazoval na dávné vztahy lidstva k prostředí a místům, v nichž žijí, a na skutečnost, že Američané svou zemi sebrali jinému národu. Teoretický úvod doplnil plamenným projevem Rob Robins, někdejší bezdomovec, nyní aktivista a lídr organizace Picture the Homeless, v níž lidé bez domova bojují za občanská a lidská práva a sociální spravedlnost, zejména v oblasti bytové politiky. Odkázal přitom na nedávnou obrovskou státní injekci krachujícím bankám, kterým patří mnohé nevyužité nemovitosti. Robins zastává ná-

zor, že v USA je dost prázdných domů k vyřešení problému amerického bezdomovectví. Absurditu současných praktik vystihl řečnickou otázkou, zda je legitimní nechat umrznout člověka, v zájmu ochrany zájmů majitelů nevyužívaných nemovitostí. Prezentaci uzavřel výtvarník a aktivista Brett Bloom, který prozkoumával americký středozápad, kde pátral po formách kulturní rezistence a našel to, co označil jako „středozápadní koridor radikální kultury“.

Středa patřila Veronice Dorsey, organizátorce nízkopříjmové skupiny pracovníků, která bojuje za základní lidská práva, jako je zdravotní péče, vzdělání či důstojné pracovní podmínky. Slovo měl i antropolog Neil Smith, který skrze gentifikaci vysvětlil nerovný vývoj v utváření prostoru.

Poslední diskusi věnovala feministická ekonomická geografka Janelle Cornwell družstevním hnutím a jejich vlivu na utváření prostředí založeného na spolupráci. Podle Cornwell má šíření komunitně fungujících podniků potenciál postupně dosáhnout celospolečenských změn. Následoval angažovaný projev Maxe Rameau, organizátora Take Back the Land, floridského hnutí lidí bez domova. Rameau vyzdvihl roli ekonomické krize, která nyní mnoho lidí připravila o domov, v proměně společenského vnímání finančních institucí a způsobu jejich fungování. „Hlavní úlohou hnutí za sociální spravedlnost a celé současné generace by mělo být povýšení práva na bydlení na úroveň základních lidských práv,“ prohlásil.

Vrcholem akce bylo sobotní vystoupení marxistického geografa a antropologa Davida Harveyho. Ten se jako angažovaný obyvatel New Yorku zúčastnil i některých předchozích diskusí. Harvey se věnoval kritice globálního kapitalismu, který je vzhledem závislosti na neustálém hledání nového kapitálu trvale neudržitelný a jehož absurdita se projevuje i v zacházení s prostorem. Harveyho řeč byla vynikající tečkou za programem akce, které se podařilo mnohým otevřít oči a radikálně naladit ty, kteří prozíreli již dávno.

www.oppositionalarchitecture.com

www.anarchitektur.com

www.performa-arts.org

Michaela Pixová

ODVRÁCENÁ STRANA MĚSÍCE

Do Česka dorazil **Antikrist** a polovzkříšený Egon Bondy. * Berlínská autonomní scéna vyzvala po vyklizení dalších squatů k intezivnějšímu odporu proti gentifikaci měst, informoval server **squat.net** * Policejní objekty v Hamburku a Berlíně se staly terčem útoků, motivem měl být **ne-souhlas** s vojenskou účastí v Afghánistánu. * Nizozemský **protiislamistický** xenofob Wilders nevystoupil v Senátu ani v hotelu, v médiích následovaly litanie neoliberálních ochránců svobody projevu. Nikomu z „ochránců svobody“ kupodivu nevadil zákaz minaretů ve Švýcarsku. * „Tyve mrdky zavedly **antichlastaci** vyhlášku už i v Mimonu. Teď už si ani nemůžu vzít pivo na cestu do hospody,“ komentoval událost místní technař. * Polské cestovky zařadily **romské osady** do okruhu po Slovensku. * Otročné pracovní podmínky dohnaly zaměstnance v nošovicke automobilce Hyundai ke **spontánní stávkce**. * Magistrátní **Opencard** se po auditu změnila na **Tunelcard**. * **Pražská doprava** pohrozila znovu stávkou v reakci na dehonestáční pozvánku konzultantské firmy, která se v ní chlubila, jak umí propouštět. * „Volat na policisty policisty? Nemělo by to smysl,“ uvedla servírka brněnské restaurace Neko-nečno v reakci na **policejní večírek**, na kterém se hajlovalo, **nadávalo do Židů** a zpívaly rasistické písně Orlíku. * Po skandálu se symboly jednotek SS na přilbách českých vojáků začala vojenská policie **kontrolovat i tetování** přímo ve vojenských bazénech. * Německý soud odsoudil bankovní úřednici z Bonnu, která několik let **tajně pomáhala** chudým klientům převodem peněz z nadítějších kont. * K pomoci **bezdomovcům** odsoudil lékařku Ilonu Konicznou polský soud za to, že falšovala recepty a poskytovala léky bezdomovcům. * Server **ČSAF.cz** informoval o sérii solidárních útoků za svobodu **indiánů Mapuche** provedených chilskými anarchisty. * Izrael **bombardoval** Gazu a vycvičil první snajperky. * Web **akt-info.wgz.cz** přinesl zprávu o odsouzení pěti Íránců k trestu smrti kvůli demonstracím. * Rusko sice téměř **zrušilo trest smrti**, ale politických vražd a **násilí přibývá**. Zavražděn byl například pravoslavný duchovní Daniel Sysojev i antifašistický aktivista Ivan „Váňa“ Chutorskoj. * **Státní bankrot** po krachu Dubaje hrozí i Řecku, za to v Somálsku vznikla prosperující **pirátská burza**. * Aby vlády rozptýlily pozornost lidí, **půjdou do války**, prohlásil v Praze ekonom Marc Farber, proslulý tím, že jako jeden z mála předpověděl finanční krizi. * Za 13 dokonáných vražd bude souzen **major americké armády** Nidal Malik Hasan, který zahájil palbu na základně v Texasu. * Svět začal bez člověka a bez něho také skončí, zní citát francouzského antropologa **Clauda Lévi-Strausse**, který zemřel 3. listopadu.

Jeroným Lapka

Omlouváme se čtenářům minulého čísla za ztíženou čitelnost některých textů, které neměly rafinovaně suplovat rubriku „Kvízy a hlavolamy“. Před uzávěrkou tohoto čísla jsme vykonali příslušnou obětinu, aby k nám tiskářští šotci byli milosrdnější.

Redakce

DIÁŘ

2. – 18. 12

Two Cups of Tea,

Galerie U Mloka (Olomouc)

výstava komiksů – Toy_Box **p-centrum.cz**

12. – 23. 12.

Město: na prodej, Truhlářská 11 (Praha)

„Městský prostor z kritické perspektivy“ – výstava

mestonaprodej.wordpress.com

12. 12.

Akce proti COP15 Dánsko

demonstration against the COP15 Climate Summit

(Copenhagen) **nevertrustacop.org**

16. 12.

Guma Guar, Head In Body, Squat Wars

K4 – students club, Celetná 20 (Praha)

myspace.com/k4studentsclub

další promítání **Squat Wars**: 20.12. bar Azyl (Liberec)

7.1. klub Futra (Orlová) více na **2h.bloguje.cz**

18. 12.

Paradise karneval

masky, DIY dílna, fotokoutek, zvukomalebné tóny, výstava

z Plyšové masturbace, projekce, Hala C, Drahobejlova 15,

Praha **kulturajinak.com**

19. 12.

Punkový bleší trh,

Café Na půl cesty (Praha)

přijďte si pro originální vánoční dárky **greendors.cz**

19. 12. – 23. 12.

Otevři oči – Protest proti prodeji kaprů (Praha)

Sokolovská – Florenc, Plzeňská – Anděl, I. P. Pavlova,

Tylovo nám., 28. října **otevrioci.cz**

19. 12.

Demonstrace proti represí a vyklizení squatů,

Torino před vlakovým nádražím Porta Susa,

tuttosquat.net, piemonte.indymedia.org

21. 12.

Genderové promítání: Lesbian Vampire Killers Pra

Mečislavova 8 (Praha) **infoshop-revolver.cz**

24. 12. – 1. 1.

Otevřené vánoce a Silvestr v DVP **projekt-dvp.s.cz**

7. 1.

Proces se squatery

obvodní soud Praha 2 (Francouzská 19) pokračuje soud se

squatery z Albertova aktuální info na **milada.org, teta.**

Milada.org, indeti.ca/squatmilada

LINKY

antifa.cz | belzebubmedia.tk | bloodymary.blog.cz | čsaf.cz | czechtek.bloguje.cz | indymedia.org